

[Niels Andersen.]

af et års tid de to tredjedele af den told, der er pålagt danske landbrugsvarer til England, forsvinde helt. Man kan vel kun betegne det som en fordel; det kan vel kun blive bedre for dansk landbrugseksport, når toldnedsættelsen finder sted.

Det, der for så vidt er det store problem for den fremtidige landbrugseksport, er bekæmpelsen af subsidieordningerne i de lande, som modtager landbrugsvarer fra Danmark, og det er klart, at dem kan man kun bekæmpe ved internationale forhandlinger. Når man ser den lange liste af gæster, som besøger fødevarerudstillingen i Ålborg i de kommende dage, så vidner den om, at der er uhyre stor interesse for danske landbrugsvarer hele verden over; der er interesse ikke alene på grund af kvaliteten, men også fordi vi for de danske landbrugsvarers vedkommende virkelig er i stand til at konkurrere. Dansk landbrugsproduktion kan konkurrere med alle andre landes i verden. Ja, det skulle jo i virkeligheden betyde, at dansk landbrugs vilkår i fremtiden kun kan blive bedre i takt med, at handelen frigøres og handelsskrankerne nedbrydes.

Det, man tilstræber med denne udvikling, må være, at erhvervene får lige vilkår, det må være, at ikke et bestemt erhverv bliver begunstiget, f. eks. som følge af toldpolitik eller anden beskyttelsespolitik, men at både landbrugserhvervet, industrierhvervet og andre erhverv får lige vilkår. Det er det, vi stræber frem imod, og det er helt i overensstemmelse med det, vi fra retsforbundets side ønsker.

Må jeg med hensyn til erhvervspolitikken endvidere pege på, at den finansiering, der finder sted, jo også tegner den udviklingslinje, at man i så vid udstrækning som mulig søger at trække staten ud af billedet, at man søger at skabe finansieringsinstitutioner, som skal være uafhængige af staten, og som skal løse de forskellige erhvervs finansieringsproblemer. Det gælder ikke alene fiskeriet, men også — gennem det lovforslag, vi i øjeblikket har til behandling — landbruget; det gælder i høj grad også — gennem den lov, vi har vedtaget i år vedrørende erhvervsfonden — for hele industrisektoren. Det betyder, at man fri-

gør sig for staten og søger at lade de forskellige erhvervsgræne helt klare sig selv.

På det skattepolitiske område er der i virkeligheden stor enighed mellem oppositionen og regeringspartierne med hensyn til, at proportionalbeskatningen skal føres videre. Vi er på dette område nået et stykke vej særlig med hensyn til den kommunale beskatning, men også for statsskattens vedkommende er der gennemført revisioner i den bestående skattelovgivning, som betegner en udviklingslinje, der er ensbetydende med, at proportionalbeskatningen skal føres højere op. I forbindelse med den skattepolitik, der er ført, synes jeg i øvrigt, det må være rigtigt at nævne, at der i de 3 år, regeringen har eksisteret, ikke er nogen skattesats, der er blevet forhøjet, tværtimod, der har fundet adskillige revisioner sted, som er ensbetydende med nedsættelse af skatten. Jeg kan bl. a. nævne vedtagelsen af loven om skattefri afskrivningsregler og loven om skattefri investeringsfonds; forskellige sats er blevet ændret i ligningsloven og i udskrivningsloven, og det er ensbetydende med, at man i dag udskriver 600-700 mill. kr. mindre, end tilfældet ville have været, om de skattesatser, der var gældende i juni 1957, stadig havde været gældende. Sådan ligger det reelt, men jeg indrømmer blankt, at dette tal ikke forslår noget i forhold til det, man har været udsat for fra oppositionens side, den har jo givet løfte om langt større skattenedsættelser. Men hvad har ledende erhvervsfolk sagt til disse skattenedsættelser? De har sagt, at hvis man gennemfører denne kolossale nedsættelse på 800 mill. kr. pludseligt, vil det være ensbetydende med, at vi i løbet af forholdsvis kort tid igen befinder os i den situation, at vi skal foretage ekstraordinære finanspolitiske foranstaltninger. Vi har oplevet det tre gange siden krigens afslutning i 1945, og det er hver gang resulteret i, at man har udskrevet nye og højere skatter. Det ønsker retsforbundet ikke at medvirke til. Vi ønsker at medvirke til, at der er orden i Danmarks økonomi, og det er der i dag i en sådan grad, som der ikke har været gennem mange år. På trods af den orden, der er, og som vi stadig ønsker at opretholde, har det været muligt i den udskrivningslov, vi har vedtaget i denne sam-